

Ο άνεμος, που ήθελε να 'χει το πάνω χέρι,
όρμησε με ταχύτητα από τα γύρω μέρη.
Φύσηξε θύελλα απ' τον βορρά, τα δέντρα να ξαπλώσει
«Νερό και χώμα φρόνιμα, μην πάρει και σηκώσει!»

«Όλο του κάμπου το νερό μπορώ να εξατμίσω
κι όλο το χώμα των αγρών ξερό να το αφήσω.
Έτσι στεγνό και άψυχο, σκόνη το κάνω τώρα
και μ' ένα φύσημα γερό το στέλνω σ' άλλη χώρα.»

«Μα και το χιόνι το παχύ, τους κάμπους που σκεπάζει
και προστατεύει τα σπαρτά από βοριά κι αγιάζι
με δυνατά φυσήματα μπορώ να το σαρώσω
και σε φαράγγι άγιο βαθιά να παραχώσω.»

